

DESCRIEREA OBIECTIVELOR TURISTICE DIN CIRCUITUL NUMARUL 1

PORTUL DROBETA-TURNU SEVERIN

Portul si cladirile “Uzinelor Mecanice” au insuflat viata noului oras infiintat. Aparitia lor este legata de anul 1850 cand „Agentia Vapoarelor austriece pe Dunare” inchiriaza pe 40 de ani de la primarie o suprafata de 2400 de stanjeni, carora le adauga in anul 1857 inca 4000 stanjeni. Pe acest loc se creeaza un santier naval si portul. In 1890 contractul companiei austriece expira. Locul si santierul cu toata dotarea tehnica este cumparat de Regia Monopolului Statului, cu suma de 240000 lei aur in anul 1893. Desi societatea nu dispune decat de 4 remorchere si 24 de slepuri, afacerea incheiata prospera. Santierul se dezvolta devenind in preajma primului razboi mondial cel mai mare si mai important stabiliment de acest gen din Romania.

Unul dintre conducatorii Regiei Monopolurilor, om cu vederi inaintate pentru vremea sa, Grigore Manu, staruie pe langa guvern pentru infiintarea unei flote romanesti care, fie si numai prin transporturile de sare la Belgrad, Budapesta si Viena putea aduce un frumos venit. Astfel ia fiinta, in anul 1894, Navigatia Fluviala Romaneasca (N.F.R.).

La 1 ianuarie 1960 se unifica si Atelierele C.F.R. cu Santierul Naval devenind intreprinderea „Uzinele Mecanice”. Reutilata si dotata cu noi linii tehnologice noua intreprindere construieste nave fluviale de tonaj mijlociu, vagoane de marfa de felurite tipuri atat pe piata interna cat si externa.

PARCUL ROZELOR

Loc de agrement amenajat in 1912. Numit initial Parcul cel Nou sau Parcul Grecescu, s-a intins de la Baile Comunale pana la Gara pe o suprafata de 12 ha, respectand un model de parc englezesc, plantat in principal cu trandafiri, conifere (brazi, molizi, pini), iar ornamentele si imprejurimile cu gard viu de merisor. Materialul saditor si florile (lalele, zambile, narcise, margaritar) au fost achizitionate de la Casa P. van der Meer din Olanda.

De la inceput parcul a beneficiat de alimentarea cu apa si iluminat electric.

Saptamanal, in rondul cel mare, in fiecare joi, s-a organizat un program de fanfara.

In proiectul de infiintare se preconiza si construirea unui teren de tenis si a unui lac artificial, penru atragerea amatorilor de sport si care iarna ar fi putut fi folosit ca patinoar, iar vara, in lipsa apei, ca teren pentru patine cu rotile, intentie nepusa in practica.

Dupa primul razboi mondial, in coltul nord-estic, a fost plasat Monumentul-cripta al Eroilor Mehedinteni morti pentru infaptuirea Romaniei Mari.

MONUMENTUL EROILOR

Proiectul constructiei unui monument al eroilor la Turnu Severin s-a nascut in 1924, cand comitetul local al Societatii "Cultul Eroilor" s-a adresat unor arhitecti pentru propuneri de planuri in referire.

Decizia edificarii monumentului s-a luat la 27 mai 1927, odata cu alegerea unui nou comitet al Societatii „Cultul Eroilor”.

In 1928 comitetul a hotarat sa faca interventiile necesare catre Primaria Severineana pentru a obtine un loc in Parcul Rozelor in vederea amplasarii monumentului

La data de 10 iunie 1929 s-a hotarat amplasarea monumentului in Parcul Rozelor, in fata caselor Iorgu Tache Popescu si Dimitrie Burileanu.

Monumentul plasat in Parcul Rozelor a fost realizat in perioada 1928 – 1933 de sculptorul T.Burca, dupa conceptia arhitectului local State Bolosin si ridicat din initiativa primarului Virgil Neta.

La 31 iulie 1929 a fost aprobat planul complet al monumentului. Pe planul prezentat de State Balosin putand fi identificate: in fata o terasa cu parapetul si pavajul din piatra de Gura Vaii si cu copertine din piatra de Campulung; in spate o alta terasa, de proportii mai mici, cu coborare prin doua randuri de scari in piatra, asezate de o parte si de alta a corpului principal. Cele doua terase erau facute sa dea perspectiva si amploare monumentului, legandu-l de ansamblul parcului si adapostind masca-cripta din interior, tinand cont ca edificiul urma sa fie un monument-cripta situat intr-un parc public. Corpul edificiului era flancat de patru coloane din marmura de Ruschita pentru a completa ansamblul si pentru a sublinia stilul arhitectonic de traditie romano-bizantina, inspirata dupa vechile asezaminte romane destul de frecvente in zona si dupa motivele bizantine, exprimate cu deosebire in proportia coloanelor si capitatelor, adica a elementelor aflate la baza arhitecturii romanesti. Pe terasa din fata si pe o estrada mai ridicata, de o parte si de alta a corpului principal, urmau sa fie puse doua motive din piatra si placi de marmura in forma de mormant, pe care erau sapate doua epitafe, destinate sa faca apologia eroismului din timpul romanilor si din timpul generatiei Marii Uniri.

La capatul celor doua placi si epitafe urmau sa arda doua candelor, semnul crestinesc de pomenire. Deasupra, intre coloane, doua urne de bronz sculptate cu scene din razboaiele daco-romane si al reintregirii, erau destinate sa serveasca drept amfore de tamaiere, iar doua mici vase situate la baza epitafelor urmau sa primeasca merinde pentru pasarile cerului.

Doua piese esentiale pentru monument erau prevazute a fi amplasate pe blocul principal din centru, formand o alegorie compusa din doua figuri de 3,50 m inaltime, ca expresie a ideii dominante a edificiului, respectiv aceea a predarii tortei latinitatii si civilizatiei de catre legionarul roman soldatului roman. In fata, pe pedestalul principal statuia Victoriei, zeita protectoare a eroilor, urma sa sprijine stema Romaniei Mari. Intre cele doua alegorii era amplasat medalionul Regelui Ferdinand si al Reginei Maria, intregitorii neamului, iar pe verso, medalionul cu chipurile lui Traian si Decebal. Deasupra colonadelor, in zbor planat, doi vulturi de bronz

purtau Crucea Comemorativa, ca omagiu adus divinitatii si sacrificiului eroilor, in timp ce deasupra intrarii in cripta, un soldat sculptat, cazut pe laurii biruintei, simboliza sacrificiul national.

Spre terasa din spate era prevazuta intrarea in cripta, locul de odihna al osemintelor eroilor adunate de pe campul Severinului si de pe plaiurile judetului. Cripta era in forma de cruce, avand in dreapta si in stanga doua gropi comune pentru osemintele eroilor neidentificati. Intreaga cripta se prezenta ca un altar destinat sa permita oficierea slujbei pentru odihna cleor morti.

In 10 februarie 1930 s-a desfasurat la Primaria Turnu Severin licitatiea publica in urma careia partea din piatra a lucrarii a fost adjudecata de antreprenorul Carol Umberto.

La 30 noiembrie 1931 comitetul a acceptat macheta pentru grupul de bronz infatisand legionarul roman si soldatul roman, aceasta apartinand arhitectului Burca.

Monumentul era terminat la jumatatea lui iunie 1933, anul in care se sarbatorea Centenarul orasului Turnu Severin.

Monumentul Eroilor a fost inaugurat la 4 iunie 1933. Monumentul contine o frumoasa cripta care adaposteste osemintele eroilor severineni si mehedinteni cazuti in luptele din Primul Razboi Mondial de la Alion, Cerna, Campia Severinului.

Monumentul Eroilor Mehedinteni din Razboiul Reintregirii a fost dezvelit la 25 octombrie 1933 in prezenta regelui Carol al II-lea.

Dupa 1990 monumentul si-a recastigat locul in constiinta publica severineana si mehedintean, fiind locul de reculegere si de reintoarcere la gloria si valorile romanesti perene.

FANTANA CINETICA

Fantana cinetica sau "Hora de la Balacita" - lucrare a sculptorului Constantin Lucaci a fost construita in 1979 in fata Palatului Cultural "Theodor Costescu" si reprezinta o indrazneata combinatie de apa, lumini, miscare si inox.

Denumit de multi ``al doilea Brancusi`` Lucaci ramane, inainte de toate, sculptorul in otel inoxidabil.

Elementele ce definesc sculptura plina de vigoare a artistului sunt materia - otel inox inalterabil - vibratiile luminoase explorand suprafata polizata, miscarea, sonoritatea dar si proiectul in sine – cel al unei sculpturi de integrare urbana.

In perioada 2008-2009 fantana a fost reabilitata impreuna cu zona de recreere din jurul ei, devenind astfel principalul loc de promenada al severinenilor mai ales in zilele calduroase de vara.

PALATUL CULTURAL “THEODOR COSTESCU”

Edificiu arhitectonic emblematic al orasului Turnu Severin, initiat si construit prin efortul Societatii Cooperative “Teatrul Orasului Turnu Severin” pentru a gazdui aici, in primul rand, dar nu exclusiv, o institutie cu acest profil. Proiectul cladirii a fost intocmit de arhitectul Grigore Cerkez, iar constructia a fost ridicata in perioada 1912-1924, cu o intrerupere provocata de primul razboi mondial. Terminat in parte, edificiul a intrat in circuit public la 30 noiembrie 1924, cand a fost inaugurat ca monument inchinat implinirii Marii Uniri a romanilor.

Impunatoarea constructie inaugurata in anul 1924, opera a arhitectului bucurestean Grigore Cerkez, este un teatru fara teatru. Ales presedinte al Societatii "Teatrul orasului Turnu Severin", Theodor Costescu, directorul prestigiosului Liceu "Traian" din localitate, a reusit doar in cateva zile sa acopere intreaga subscriptie de actiuni, necesara pentru finantarea constructiei teatrului. Lucrarile au inceput in anul 1912. Evenimentele din 1916 au gasit cladirea la "rosu", dar acoperita. Continuarea lucrarilor era insa aproape imposibila pentru ca societatea nu mai dispunea de nici un fel de capital. In mai putin de doua luni, la chemarea insistenta a lui Costescu, se subscrie la imprumutul societatii o suma de cateva milioane de lei, bani dati cu draga inima atat de severinenii bogati, cat si de functionari sau nevoiasii urbei.. Intre timp, Theodor Costescu convinsese un alt mare patriot, mehedinteanul I.G. Bibicescu, fost guvernator al BNR, sa doneze Severinului bogata sa biblioteca. In semn de pretuire fata de fostul guvernator, Banca Nationala a Romaniei a mai alaturat propria biblioteca, cumparata de Bibicescu de la Grigore Nanu. Cand inca nu se terminase constructia, marele profesor si savant C.I. Istrati doneaza, la rugamintile aceluiasi Costescu, fostul sau student, marea sa colectie de opere de arta din toate epocile, care avea sa fie expusa intr-un muzeu.

Edificiul inaugurat in 1924 n-avea insa terminata sala mare de spectacole. Cum nu mai primea sprijin de nicaieri, Costescu a apelat la ultima solutie salvatoare: si-a scos la mezz propria avere pentru interesul obstesc. Acoperssul teatrului era ciuruit din vremea razboiului, iar tabla plumbuita nu se gasea. Costescu n-a stat pe ganduri: si-a decopertat dependinsele sale, care aveau acoperisul dintr-o astfel de tabla, si a oferit tabla gratuit teatrului. Vazand ca existenta tinerei institutii de cultura nationala este periclitata – deoarece veniturile nu puteau asigura nici macar dobanzile la suma datorata , binefacatorul a mai facut un sacrificiu, vanzandu-si o parte din pamantul sau de la Vanjulet. Batran si bolnav, el vedea cum frumosul sau vis nu putea fi implinit. Spre a termina, in sfarsit, si sala de spectacole – cu o capacitate de 700 de locuri, cu loji si balcoane –, cu o uriasa scena rotativa unica in tara, a luat o dureroasa hotarare: vanzarea casei personale din orasul dunarean, pentru a putea plati lucrarile.

Theodor Costescu si-a vandut casa la un pret redus si a locuit in cladirea teatrului, umilit si uitat de catre contemporani. Apoi a ajuns intr-un sanatoriu bucurestean unde si-a si dat obstescul sfarsit, pe 25 martie 1939. Singura apreciere care l-a emtionat pana in strafundul inimii a fost, fara indoiala, alegerea sa, in 1934, ca membru de onoare al Academiei Romane. Ultima revizie partiala la acoperisul asezamantului cultural s-a realizat in 1997, cu bani alocati de la Ministerul Culturii.

Devenit un veritabil Palat Cultural acesta a oferit spatiu si altor institutii reprezentative ale orasului si judetului intre care Biblioteca “I.G.Bibicescu”, universitatea Libera, Muzeul “Dr.

Constantin I. Istrati” si cinematograful. Primul director al Palatului Cultural a fost preotul Coriolan Buracu, originar din Banat, fruntas eminent, pana in 1918, al luptei de emancipare a romanilor din aceasta provincie a tarii.

Incepand cu toamna anului 2010 Palatul Cultural "Theodor Costescu" a intrat intr-un amplu proiect de reabilitare totala.

PARCUL “TUDOR VLADIMIRESCU” (PARCUL CENTRAL)

Loc de agrement a carui amenajare a inceput in 1889, dupa un proiect al ing. G. Lepri, finalizat in 1900.

A fost organizat dupa modelul parcurilor englezești, cu gazon, arbusti si plante ornamentale, conifere si fantana arteziana. Materialul saditor a fost procurat de la firma W.F.Niemetz din Timisoara si de la Rudolf Artner din Turnu Severin.

Limitat de suprafata relativ mica rezervata in centrul orasului, nu s-a putut dezvolta pe orizontala, fapt suplinit de frumusetea detaliilor. Pentru protejarea lui, inca din 1903 Primaria a interzis ruperea florilor si accesul cu biciclete sau caini.

Ca si in celelalte parcuri severinene, saptamanal, in ziua de marti, in rondul din fata primariei, se desfasura un program de fanfara, iar in timpul sarbatorilor, in rondul din fata Hotelului „Regal”.

In 1937-1940 s-au facut imbunatatiri la fantana arteziana si s-au construit aleile. S-a proiectat si amenajarea unei alte fantani, cu jocuri de apa si lumini.

In timpul celui de-al doilea razboi mondial, parcul a fost practic distrus, amenajandu-se adaposturi si transee, care abia in 1946 au fost inlaturate.

In centrul parcului, pe axa nord-sud, au fost amplasate busturile lui Traian si Decebal, primul cu prilejul implinirii a 1800 de ani de la sfarsitul razboaielor daco-romane, al doilea, la implinirea a 1850 de ani de la atestarea documentara a Drubetei.

Pentru severineni a fost si este unul dintre spatiile privilegiate de promenada.

CATEDRALA EPISCOPALA „SFANTUL MARE MUCENIC GHEORGHE”

Catedrala ortodoxa a municipiului Drobeta Turnu Severin vine sa incununeze credinta milenara a locuitorilor acestor meleaguri. De altfel, intr-un oras unde au fost gasite marturii crestine din primele secole ale crestinismului, existenta unui locas de cult reprezentativ vine sa dea marturie peste veacuri despre spiritualitatea acestor meleaguri dar si despre credinta oamenilor de aici. Din istoria crestina ne raman fixate in minte atat podul lui Traian de la Drobeta (construit de celebrul Apollodor din Damasc), caci pe aici a intrat crestinismul in Dacia, odata cu aducerea veteranilor romani, dar si biserica mitropoliei Severinului de la 1370.

Dupa anul 1833, odata cu trasarea noului oras de catre generalul Kiseleff, aici cel vechi fusese ars de turci, o familie de oameni credinciosi, este vorba de boierii Ion si Ioana Grecescu a dorit sa inalte in cetate nu numai o Catedrala, ci chiar si un Centru Eparhial. La acea vreme nu au primit teren la cererea lor, dar intrucat boierul Ion Grecescu a insistat la regele Carol care a poposit la Severin la intrarea sa in tara (anul 1866), a primit teren la marginea orasului, construind mai apoi biserica „Grecescu” si un spital.

Iata ca dupa aproape un secol si jumătate, lacrimile acestor oameni credinciosi – Ion si Ioana Grecescu - s-au prefacut in bucurie. Astfel ca, dupa 1990, in vremuri de libertate, oameni de bine, atat clerici dar si laici, si-au aratat deschis dorinta de a inalta o falnica Catedrala in municipiul Drobeta Turnu Severin. Cel care a ridicat pentru prima data problema construirii unei Catedrale in Drobeta Turnu Severin a fost vrednicul de pomenire, preotul severinean Constantin Inescu. Sfintia sa amintea la acea data ca Severinul este orasul cu cele mai putine biserici din tara, raportat la numarul de locuitori. La acel timp orasul avea numai patru biserici, si acelea foarte mici, la o populatie de aproape 120.000 de locuitori.

Astfel s-a constituit un comitet de actiune ce a luat legatura cu Consiliul Local in vederea obtinerii unui teren propice construirii acestui mare edificiu. Din acest comitet au facut parte: pr. Vasile Nuhaiu (pe atunci consilier municipal), pr. prof. Constantin Chilim, Acad. Dr. Gheorghe Neagoe, Prof. Nicolae Rosca, Pr. Nicolae Verdes, Dl. Iota Rogobete (Secretarul Primariei din oras), Dl. Constantin Cantar si Dl. Vasile Ion, enoriasi ai Catedralei.

Intr-un interviu dat unui post de televiziune local, Secretarul Primariei Municipiului Drobeta Turnu Severin, Iota Rogobete, amintea faptul ca inceputul a fost destul de anevoios, existand chiar anumite persoane care doreau sa stopeze acest proiect. Insa dorinta oamenilor de bine era foarte mare, de aceea binele avea sa invinga, iar Severinul, singura capitala de judet fara o Catedrala, urma sa se imbogateasca cu o Comoara fara de pret.

Inceputul construirii Catedralei Ortodoxe a municipiului Drobeta Turnu Severin il putem situa in anul 1992, atunci cand, Permanenta Consiliului Eparhial al Arhiepiscopiei Craiovei a hotarat ca Parintele Ioan Toba, slujitor pana atunci la biserica „Maioreasa” din oras, sa fie numit preot paroh al noi infiintate parohii „Nasterea Domnului” si sa se ocupe de construirea viitoarei Catedrale Ortodoxe. Preotul paroh urma sa fie sustinut de parintele Vicar al Episcopiei Severinului si Strehaiei - Grigore Petrescu - cel care pe atunci era protopopul locului, precum si de comitetul de actiune.

Se cuvine sa amintim si de contributia ierarhilor Olteniei de atunci. Atat vrednicul de pomenire I.P.S. Mitropolit Nestor Vornicescu s-a deplasat in nenumarate randuri la Drobeta Turnu Severin, luand parte chiar si la sedinte de Consiliu Local, dar si vrednicul de pomenire episcop Damaschin Coravu (pe atunci Severineanul) s-a deplasat de foarte multe ori la Severin pentru rezolvarea problemei terenului.

Consilierii locali de atunci au propus mai multe locatii: una langa Hotel Parc, alta la intersectia strazilor Smardan cu B-dul Tudor Vladimirescu, una langa statia de autobuze din Piata Mircea, iar alta langa Casa Tineretului. Aceasta din urma a fost considerata cea mai buna, astfel ca I.P.S. Mitropolit Nestor Vornicescu a pus chiar piatra de temelie. Insa datorita faptului

ca locul era impropriu pentru o asemenea constructie, dupa cum au aratat studiile geotehnice, iar opinia publica de atunci a sustinut foarte mult ca amplasamentul Catedralei sa fie in centrul orasului langa cladirea Primariei, a Consiliului Judetean si a Prefecturii, prin decizia nr. 38 din 21.07.2003, Consiliul Local de atunci a luat hotararea ca aceasta Catedrala sa se ridice in centrul orasului, acolo unde astazi o vedem inaltandu-se.

Dupa aceasta decizie mai sus amintita, la 25 martie 1994, Inaltprea sfintitul Parinte Nestor Vornicescu - Mitropolitul Olteniei - a pus piatra de temelie pentru noua Catedrala.

Mai apoi, prin hotararea nr. 72 din 18 august 1994 s-a concesionat cu titlu gratuit terenul aferent (4650 mp.) destinat construirii Catedralei Ortodoxe din municipiul Drobeta Turnu Severin.

Despre sursele de finantare in art. 2 din aceasta hotarare aflam despre „instituirea unui colectiv de actiune ce urma sa contribuie la realizarea unor liste de subscriptiuni publice de colectare a fondurilor banesti”. Lucrarile la noua Catedrala au inceput, odata cu obtinerea primei autorizatii de construire, in 14 martie 1995 cu finantare de la Consiliul Judetean Mehedinti.

La 21 aprilie 2002, Inaltpreasfintitul Parinte Mitropolit Teofan a sfintit paraclisul, cu hramul „Nasterea Domnului”, aflat la subsolul cladirii, urmand ca viitoarea catedrala sa aiba hramul „Sf. Mare Mucenic Gheorghe, Purtatorul de biruinta” - ocrotitorul Severinului.

Dupa o perioada in care lucrarile de construire au fost intrerupte din cauza lipsurilor financiare, odata cu reinfintarea Episcopiei Severinului si Strehaiei si a instalarii Preasfintitului Parinte Nicodim ca Intaistator al acestei Eparhii (25 aprilie 2004), lucrarile de construire la catedrala aflate la cota 5,4 m. au fost reincepute, beneficiind de sprijinul autoritatilor publice, al unor sponsori, precum si al credinciosilor. Si tot de atunci la Paraclisul situat la subsolul Catedralei se oficiaza zilnic slujbele Vecerniei, Acatistului, Utreniei si Sfintei Liturghii, transmise (din 23 aprilie 2005) in direct la Postul de Radio „Lumina” al Episcopiei Severinului si Strehaiei.

Din anul 2006, dupa ce parintele Ioan Toba s-a pensionat a fost numit preot paroh, parintele George Daniel Achim, consilier in cadrul Episcopiei Severinului si Strehaiei, preluand astfel sarcina continuarii lucrarilor de construire ale Catedralei Episcopale.

Actualmente lucrarile au ajuns la faza de acoperire a sfantului locas, urmand ca in perioada urmatoare a anului 2009 sa fie aduse clopotele de la Innsbruck (Austria), sa fie asezate crucile pe turlele Catedralei, sa fie construit pridvorul, precum si sa se execute tencuiala exterioara si interioara.

Cu ajutorul lui Dumnezeu si cu implicarea clerului si a credinciosilor de pretutindeni catedrala se va sfinti cat mai curand posibil.

CASTELUL DE APA

Edificiu emblematic al municipiului Drobeta Turnu Severin situat pe strada Crisan la intersectia cu strada Dr. Saidac, parte a sistemului de alimentare a orasului cu apa de Dunare. Dupa incercari repetate si esuate in anii 1890-1907 de identificare a unor izvoare indestulatoare in panza freatica din zona Izvoru Barzii – Malovat s-a ajuns la solutia alimentarii orasului cu apa din Dunare. In aprilie 1909, in urma studiilor efectuate sub conducerea ing. Elie Radu, adiministratia severineanas-a fiact asupra acestei solutii. Principiul de baza al proiectului consta in „alimentarea cu apa de Dunare, decantata, filtrata si sterilizata cu ajutorul ozonului”. Piese de baza ale sistemului urmau sa fie o statie de captare situata in amonte de oras, inafara zonei lui contaminabile, uzina de apa destinata sa realizeze decantarea, filtrarea si sterilizarea cu ajutorul ozonului si castelul de apa, prevazut sa faca distribuirea si proiectat sa fie construit din beton armat si organizat in interior cu 2 rezervoare suprapuse, avand rolul sa deserveasca fiecare cate o parte distincta a orasului. Capacitatea ambelor rezervoare era proiectata la 1025 metri cubi. Intreaga constructie a fost platita cu un credit contractat de primarie la Casa Creditului Comunal si Judetean. Prin licitatie lucrarile au fost adjudecate de firma „P.P.Andrescu si Fiii” din Craiova.

Deschiderea oficila a avut loc la 17 octombrie 1910 in prezenta primului ministru I.I.C.Bratianu, a ministrilor Al. Constantinescu si V.Gh.Mortun, a episcopului Ghenadie al Ramnicului- Noului Severin si a oficialitatilor locale.

Constructia s-a desfasurat sub conducerea directa a ing. Petre Ciocalteu, seful Serviciului Tehnic al judetului Mehedinti, fiind supervizata de ing. Elie Radu, autorul proiectului. Lucrarile la castel au inceput mai tarziu decat cele la restul componentelor sistemului. In martie 1911 a fost fixata amplasarea lui, in punctul amintit, fapt neagreat de o parte a comunitasii urbane. Un grup de locuitori a inaintat comisiei interimare a urbei un memoriu cerand renuntarea la acest plan pe motivul pastrarii intacte a configuratiei locului, unde se gaseau scolile primare nr. 3 de fete si baieti, asa incat intreaga piata sa ramana cu perspectiva libera spre Crihala. Argumentul era pertinent, insa aceasta amplasare coincidea cu cea mai inalta cota din oras (104m), si, in consecinta, varianta cea mai avantajoasa in vederea distributiei apei in toate zonele orasului.

Castelul de apa are 27 m inaltime si era la un momentat dat cea mai inalta cladire din orasul nostru. Exteriorul a ramas nefinisat, asa cum este si astazi, stilul medieval si patina timpului accentuandu-i personalitatea. In 1915, la baza sa, langa intare, a fost pusa o inscriptie in amintirea momentului fixarii pietrei fundamentale si a incheierii, in linii mari, a lucrarilor, odata cu cinstirea cuvenita infaptuitorilor proiectului.

In timpul Primului Razboiului Mondial, Castelul a servit ca punct de observatie armatei germane, datorita celor 4 turnulete, construite initial pentru a putea fi folosit de catre pompieri. Trecerea timpului si cresterea orasului n-au anulat functia esentiala a castelului, prin care orasul a capatat tinuta civilizatoare. Astazi insa, cand distributia apei este asigurata la capacitatile cerute prin alt sistem, Castelul de Apa poate capata o noua functionalitate: un sui genesis Turn Eiffel al orasului.

ZONA DE PROMENADA "CRISAN"

Zona de promenada "Crisan" cuprinde strada Crisan intre Bulevardul Tudor Vladimirescu si Bulevardul Revolutiei 18- 22 Decembrie 1989. Zona este inchisa circulatiei autovehiculelor, fiind intens circulata de copii si tineri.

Intr-o scurta plimbare pot fi admirate, venind dinspre bulevardul Tudor Vladimirescu: Liceul de Arta "I. St. Paulian", Casa Tineretului, Colegiul Universitar Drobeta, Liceul Pedagogic "Stefan Odobleja", Colegiul National "Gheorghe Titeica" si Obeliscul.

Zona verde din jurul promenadei formeaza un frumos parc ce dispune de bancute, un foisor si spatii de joaca pentru copii.

In imediata vecinatate se afla Patinoarul "Drobeta" si Bazinul Olimpic.

OBELISCU

Obeliscul este o lucrare in inox a sculptorului Constantin Lucaci si se afla situat in Parcul Obelisc, la intersectia strazii Crisan cu bulevardul Revolutiei 18-22 Decembrie 1989.

Obeliscul a fost ridicat in vara anului 1977 in cinstea detasamentului de partizani condusi de invatatorul Victor Popescu, dintre care 10 partizani si sprijinitori ai acestui grup au fost executati de germani in iulie 1916.

Pe fata pedestalului de la baza obeliscului este scris: "**Glorie eterna partizanilor mehedinteni, tuturor patriotilor care in timpul primului razboi mondial si-au jertfit viata in lupta impotriva cotropitorilor, contribuind la unitatea, independenta si progresul patriei.**"